

2. *Choudhary Zahid Javid*. English for Specific Purposes: Its Definition, Characteristics, Scope and Purpose // *European Journal of Scientific Research* – Vol. 112, № 1 October, 2013. P. 138–151. <http://www.europeanjournalofscientificresearch.com>.
4. *Dudley-Evans Tony, St John Maggie Jo*. *Developments in English for Specific Purposes (A multi-disciplinary approach)*. Cambridge: Cambridge University Press, 2011.

Гуменюк Т. В., здобувач вищої освіти
КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»,
Україна.

Науковий керівник – Кузнєцова Н. В., канд. пед. наук, доц.,
КЗВО «Одеська академія неперервної освіти Одеської обласної ради»,
Україна

САМОСТІЙНА НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ: ПОНЯТІЙНИЙ АПАРАТ

Одним із найважливіших завдань реформування вищої освіти в Україні є посилення ролі самостійної навчальної роботи студентів. Самостійна навчальна діяльність студентів закладів вищої освіти – це складний феномен, який поєднує в собі такі важливі дидактичні категорії: «навчальна діяльність», «самостійна діяльність», «пізнавальна діяльність».

Мета публікації – розглянути підходи до визначення цих понять.

У XX столітті проблема самостійності в навчанні й організація та здійснення самостійної навчальної діяльності набуває академічного бачення, і, відповідно, вивчення й дослідження.

Професійна підготовка молодого покоління і необхідність навчити вмінням і навичкам самостійного здобуття знань у певних галузях висувається на перший план.

Питанням самостійної навчально-пізнавальної діяльності здобувачів вищої освіти присвячені праці О. Вербицького, М. Єрецького, М. Князян, П. Підкасистого, М. Швед та інших.

Існує кілька підходів до трактування поняття «самостійна пізнавальна діяльність» студентів. Поряд із «самостійною пізнавальною діяльністю» широко вживаються терміни «пізнавальна самостійність», «самостійна робота» і т. п. Термін «самостійна пізнавальна діяльність» складається з кількох ключових слів, які виражають певні поняття.

В «Українському педагогічному словнику» С. У. Гончаренко подає тлумачення «самостійності» як одну із властивостей особистості, яка характеризується двома чинниками: по-перше, сукупністю засобів знань, умінь і навичок, якими володіє особистість, по-друге, ставленням особистості до процесу діяльності, її результатів і умов здійснення, зв'язками з іншими людьми, що складаються в процесі діяльності [3, с. 297].

М. М. Солдатенко визначає самостійність як «рису особистості, вольову якість, що виявляється в умінні свідомо спрямовувати свою діяльність, поведінку у відповідності з власними поглядами й переконаннями, долаючи труднощі на шляху до поставленої мети» [2, с. 16].

Аналіз наукових джерел показав, що під самостійністю розуміємо вольову властивість особистості, якій притаманні незалежність, активність, свідомість та відповідальність, вміння самостійно мислити та приймати рішення, здатність до конкретного виду діяльності, яка виявляється під час виконання навчально-пізнавальних і практичних завдань.

Розглянемо сутність поняття «пізнання». В «Українському педагогічному словнику» зазначено: «Пізнання – це процес цілеспрямованого активного відображення об'єктивного світу у свідомості людей. Пізнання є специфічною, вищою формою відображення. На відміну від нижчих форм відображення, воно здатне виходити за межі наявного стану речей, тобто відображати не тільки сучасне, а й майбутнє, не лише дійсне, а й численні можливості – конкретні й абстрактні – для вибору тієї з них, що найбільше відповідає інтересам людини» [3, с. 261].

Одним із ключових понять самостійної пізнавальної діяльності є «діяльність». У педагогіці діяльність – це динамічна система взаємодій суб'єкта з навколишнім світом, найважливіша форма прояву активного ставлення людини до навколишньої дійсності [2, с. 19].

Самостійна робота дослідниками розглядається, з одного боку, як різновид діяльності, що стимулює активність, самостійність, пізнавальний інтерес, і як основа самоосвіти, поштовх до подальшого підвищення кваліфікації, а з іншого – як система заходів чи педагогічних умов, що забезпечують керівництво самостійною діяльністю студентів, а в підходах зарубіжних авторів широко застосовуються поняття близькі до «самостійної навчальної діяльності».

В узагальненій формі самостійна навчальна діяльність – це діяльність, спрямована на особистісне та професійне самовдосконалення, в основі якого лежить усвідомлена орієнтація суб'єкта на самостійне здобуття знань, розвиток індивідуальних здібностей і стійке мотиваційно-вольове прагнення до самонавчання, самоорганізації, самоуправління, самореалізації, саморозвитку, самовдосконалення.

Самостійна пізнавальна діяльність студентів є такою діяльністю, що передбачає самодетермінованість, самомотивованість, самопрограмованість пізнавальної діяльності, реалізується у вигляді системи самостійних пізнавальних дій і зумовлена рівнем розвитку їх пізнавальних процесів і емоційно-вольової сфери [1, с. 18].

Розвинути навички здобувачів вчитися – важливе завдання викладача вищої школи. Це є не менш важливим, аніж озброїти їх конкретними предметними знаннями. Саме вміння вчитися сприяє стійкому прагненню студентів до постійного поповнення й удосконалення знань, формує здатність і потребу вчитися впродовж життя.

Список використаних джерел

1. Заскалета С. Г. Організація самостійної пізнавальної діяльності студентів сільськогосподарського інституту (за матеріалами вивчення іноземних мов): дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Київ, 2000. 167 с.
2. Солдатенко М. М. Теоретико-методологічні основи розвитку самостійної пізнавальної діяльності майбутнього вчителя: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня доктора пед. наук: 13.00.04. Київ, 2007. 40 с.
3. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник. Київ: Либідь, 1997. 374 с.

Зарванська Є. О., магістр,
спеціальність 001 «Освітні, педагогічні науки»
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна.

Науковий керівник – **Мойсеєнко Н. Г.**, канд. філол. наук, доц.
Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова,
Україна

МЕТОД ПРОЄКТІВ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВІСТИЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Наразі формування особистості, яка відповідає сучасним потребам, є одним з провідних напрямів у сфері розвитку освіти. Актуальність цієї теми визначена тим, що сучасні запити висувають особливі вимоги до готовності студентів до життя – дати їм не стільки знання, скільки способи оволодіння ними.

Об’єкт вивчення – процес формування лінгвістичної компетенції під час навчання іноземної мови з використанням методу проєктів.

Предмет вивчення – метод проєктів, який формує лінгвістичну компетенцію.

Висунута така гіпотеза: використання методу проєктів у сучасній освіті під час навчання іноземної мови є більш ефективним ніж звичайна лекція.